

Devarim 4:9

(ט) רק השמר לה ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. (י) יום אשר עמדת לפני י"י אלהיך בחרב באמר י"י אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון. (יא) ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשה ענן וערפל. (יב) וידבר י"י אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול. (יג) ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים. (יד) ואתי צוה י"י בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. (טו) ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר י"י אליכם בחרב מתוך האש. (טז) פן תשחתון ועשיתם

(9) Only, take care and guard your soul well, lest you forget the things that your eyes saw and lest they depart from your heart all the days of your life. You shall make them known to your sons and to your sons' sons,

(10) the day that you stood before Hashem your God at Chorev, when Hashem said to me, "Assemble the people to Me and I will have them hear My words so that they learn to fear Me all the days that they live on the earth, and so that they teach their sons."

(11) You approached and stood at the bottom of the mountain, and the mountain was burning with fire to the heart of the heavens; darkness, cloud and thick fog.

(12) Hashem spoke to you from the midst of the fire; the sound of words you heard, but an image you did not see, only a sound.

(13) He told you His covenant that He commanded you to do, the ten statements, and He wrote them on two stone tablets.

(14) And Hashem commanded me at that time to teach you statutes and ordinances that you may do them in the land into which you are crossing to possess.

(15) And you shall take good care for your souls, for you did not see any image on the day that Hashem spoke to you at Chorev from the midst of the fire,

(א) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֵת הַחֻקִּים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי דֹבֵר בְּאָזְנוֹיְכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם. (ב) יִי אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֶרֶב. (ג) לֹא אֵת אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יִי אֵת הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה פֶּה הַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים. (ד) פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יִי עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. (ה) אֲנִכִּי עִמָּד בֵּין יִי וּבֵינֵיכֶם בַּעֲת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֵת דְּבַר יִי כִּי יֵרְאֻתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עָלִיתֶם בְּהָר. (ו) אֲנִכִּי יִי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים. לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי. (ז) לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פָסֶל כָּל

תַּגְבֹּב. וְלֹא תַעֲנֶה בְּרַעְיָךְ עַד שְׁוֹא. (ח) וְלֹא תַחֲמֹד אִשֶּׁת רַעְיָךְ וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רַעְיָךְ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹרוֹ וַחֲמָרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְיָךְ. (ט) אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יִי אֶל כָּל קְהִלָּתְכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַעֲנֹן וְהַעֲרָפֶל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסַף וַיִּכְתְּבֶם עַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלָיו. (י) וַיְהִי כְשֶׁמָּעַכְסֶם אֵת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וַהֲקֵר בַּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלָיו כָּל רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם. (יא) וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֵת כְּבֹדוֹ וְאֵת גְּדֻלּוֹ וְאֵת קִלּוֹ שְׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת הָאָדָם וְחַי. (יב) וַעֲתָה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם יִסָּפִים אֲנַחְנוּ לְשַׁמֵּעַ אֵת קוֹל יִי אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמָתָנוּ. (יג) כִּי מִי כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמָנוּ וַיְחַי. (יד) קָרַב אֲתָה וּשְׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יִי אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ. (טו) וַיִּשְׁמַע יִי אֵת קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרְכֶם אֵלָיו וַיֹּאמֶר יִי אֵלָיו שְׁמַעְתִּי אֵת קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי הִיטִיבוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ. (טז) מִי יִתֵּן וְהָיָה לָכֶם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשֹׁמֵר אֵת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יִיטֹב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם. (יז) לֹךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֶהְלֵיכֶם. (יח) וְאֲתָה פֶּה עִמָּד עִמָּדִי וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדִם וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ.

שמות י"ט:ח'-כ"ה

(ח) וַיַּעֲנוּ כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִלְּשֵׁן מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֵל יְיָ. (ט) וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָבֹב הָעָנָן בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמֶּךָ וְגַם בָּךְ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֵל יְיָ. (י) וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵּךְ אֵל הָעָם וְקִדְּשָׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר וְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם. (יא) וְהָיוּ גִבְעִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְיָ לַעֲיִנִּי כָּל הָעָם עַל הַר סִינַי. (יב) וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הֲשִׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקִצְהוּ כָּל הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוּמָת. (יג) לֹא תֵגַע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִירֶה אִם בְּהִמָּה אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בְּמִשְׁחָה הַיֵּבֶל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר. (יד) וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הַהָר אֵל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיַּכְבִּסוּ שְׂמֹלֹתָם. (טו) וַיֹּאמֶר אֵל הָעָם הָיוּ גִבְעִים לַשְּׁלִישִׁת יָמִים אֵל תִּגָּשׁוּ אֵל אִשָּׁה. (טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיִית הַבֹּקֶר וַיְהִי קוֹלֹת וּבָרָקִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל הַהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּתְּרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה. (יז) וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּיָצְבוּ בְּתַחֲתִית הַהָר. (יח) וְהָרַס סִינַי עֶשֶׂן כָּלוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְיָ בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֶשֶׂנוּ כַּעֲשֵׁן הַכִּבְשָׁן וַיִּתְּרֵד כָּל הַהָר מְאֹד. (יט) וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מִלְּשֵׁן מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל. (כ) וַיֵּרֶד יְיָ עַל הַר סִינַי אֵל רֹאשׁ הַהָר וַיִּקְרָא יְיָ לְמֹשֶׁה אֵל רֹאשׁ הַהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה. (כא) וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה רֵד הָעַד בָּעָם פֶּן יִהְרָסוּ אֵל יְיָ לְרָאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רָב. (כב) וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֵל יְיָ יִתְקַדְּשׁוּ פֶּן יִפְרֹץ בָּהֶם יְיָ. (כג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל יְיָ לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֵל הַר סִינַי כִּי אַתָּה הַעֲדַתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הִגְבַּל אֶת הַהָר וְקִדְּשָׁתוֹ. (כד) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ לֵךְ רֵד וְעֲלִיתָ אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֵל יִהְרָסוּ לַעֲלוֹת אֵל יְיָ פֶּן יִפְרֹץ בָּם. (כה) וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֵל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם.

(יד) {שביעי} {פ} וְכָל-הָעָם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלְפִידִּים וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת-הַהָר עֶשֶׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמָדוּ מֵרָחֵק:
(טו) וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר-אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן-נָמוּת:
(טז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל-פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תִחְטְאוּ:
(יז) וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל-הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר-שָׁם הָאֱלֹהִים:

Other Sources of Overwhelm

Shabbat 88a

”וַיִּתְּצוּהוּ בְּתַחְתִּית הָהָר”, אָמַר רַב אֲבִדִּימִי בַר חָמָא בַר חָסָא: מִלְמַד שֶׁכָּפָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם אֶת הָהָר כְּגִיגִית,
וְאָמַר לָהֶם: אִם אַתֶּם מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה מוֹטָב, וְאִם לֹא — שֵׁם תְּהֵא קְבוּרַתְכֶם.
אָמַר רַב אֲחָא בַר יַעֲקֹב: מִכָּאן מוֹדְעָא רַבָּה לְאַוֵּרִייתָא.
אָמַר רַבָּא: אֵף עַל פִּי כֵן הַדּוֹר קִבְּלוּהָ בִּימֵי אַחַשְׁוֶרֶשׁ, דְּכָתִיב: ”קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים” — קִיְּמוּ מֶה שֶׁקִּיְּבְּלוּ כָּבָר.

The Torah says, “**and they stood at the lowermost part of the mount**” (Exodus 19:17). **Rabbi Avdimi bar Hama bar Hasa said teaches that the Holy One, Blessed be He, overturned the mountain above the Jews like a tub, and said to them: If you accept the Torah, excellent, and if not, there will be your burial. Rav Aha bar Ya’akov said: From here there is a substantial caveat to Torah. Rava said: Even so, they again accepted it willingly in the time of Ahasuerus, as it is written: “The Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them” (Esther 9:27), and he taught: The Jews ordained what they had already taken upon themselves.**

Shabbat 88b

וְאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻעַ בֶּן לִוִּי: כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵצֵאתָ נִשְׁמָתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר:
”נַפְשִׁי יֵצְאָה בְּדַבְּרוֹ”. וּמֵאַחֵר שֶׁמִּדִּיבּוּר רִאשׁוֹן יֵצֵאתָ נִשְׁמָתְךָ, דִּיבּוּר שֵׁנִי הֵיטָף קִיבְּלוֹ? — הוֹרִיד טַל שְׁעִתִּיד
לְהַחְיוֹת בּוֹ מֵתִים וְהַחְיָה אוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר: ”גִּשְׁם נְדָבוֹת תִּתֵּן אֱלֹהִים בְּחִלָּתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנֶתָה”. וְאָמַר רַבִּי
יְהוֹשֻעַ בֶּן לִוִּי: כָּל דִּיבּוּר וְדִיבּוּר שֶׁיֵּצֵא מִפִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲזָרוּ יִשְׂרָאֵל לְאַחֲרִיתָן שָׁנִים עֶשְׂרִי מִלִּיל וְהָיוּ מִלֵּאכֵי
הַשָּׁרֵת מְדַדִּין אוֹתָן, שֶׁנֶּאֱמַר: ”מִלֵּאכֵי צְבָאוֹת יִדְדוּן יִדְדוּן” — אֶל תִּיקְרִי ”יִדְדוּן”, אֶלָּא ”יִדְדוּן”.

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: From each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One, Blessed be He, the souls of the Jewish people left their bodies, as it is stated: “My soul departed when he spoke” (Song of Songs 5:6). And since their souls left their bodies from the first utterance, how did they receive the second utterance? Rather, God rained the dew upon them that, in the future, will revive the dead, and He revived them, as it is stated: “You, God, poured down a bountiful rain; when Your inheritance was weary You sustained it” (Psalms 68:10).

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: With each and every utterance that emerged from the mouth of the Holy One, Blessed be He, the Jewish people retreated in fear twelve mil, and the ministering angels walked them back toward the mountain, as it is stated: “The hosts of angels will scatter [yidodun]” (Psalms 68:13). Do not read the word as yidodun, meaning scattered; rather, read it as yedadun, they walked them.

Contrast

Rashi 19:9

את דברי העם וגומ' – תשובה על דבר זה כבר שמעתי מהם שרצונן לשמוע ממך, אינו דומה שומע מפי שליח לשומע מפי המלך, רצוננו לראות את מלכנו.
THE WORDS OF THE PEOPLE – [He said to God]: "I have heard from them a reply to this statement – that their desire is to hear the commandments from You [and not from me]. It is not the same to hear from the mouth of a messenger as it is to hear directly from the mouth of the King himself. It is our wish to see our King (cf. Mekhilta DeRabbi Yishmael Shemot 19:9:2).

Ramban Shemot 19:9

אני בא אליך בעב הענן – שתגש אתה אל הערפל בעבור ישמע העם דברי, ויהיו הם עצמם נביאים בדברי, לא שיאמינו מפי אחרים, כמו שנאמר: באמור י"י אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי למען ילמדון ליראה אותי כל הימים (דברים ד:י').

Shulchan Arukh 494:3

אסור להתענות במוצאי חג השבועות:
הגה ... ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בבית הכנסת והבתים זכר לשמחת מתן תורה ונוהגין בכל מקום לאכול מאכלי חלב ביום ראשון של שבועות ...
It is prohibited to fast immediately after the holiday of Shavuot. Ramah: ... We have the custom to spread out plants on Shavuot in the synagogue and in houses, as a memory for the happiness of the receiving of the Torah. We have a custom everywhere to eat dairy food on the first day of Shavuot.
משנה ברורה:
{י} זכר לשמחת מתן תורה - שהיו שם עשבים סביב הר סיני כדכתיב הצאן והבקר אל ירעו וגו'.

Request for Distance

Ramban Shemot 20:14

והנכון בעיני בפרשה ובסדור הענין, כי וכל העם רואים ויאמרו אל משה היה קודם מתן תורה, ומתחלה הזכיר כסדר כל דברי האלהים מה שצוה למשה בהגבלת ההר ואזהרת העם ועשרת הדברות, ועתה חזר והזכיר דברי העם אל משה, ואמר כי מעת שראו את הקולות ואת הלפידים נעו לאחור ועמדו מרחוק יותר מגבול ההר אשר הגביל משה.

והסדר בדברים: כי בבקר היו קולות וברקים וקול שופר חזק (שמות י"ט:ט"ז) ועדיין לא ירדה שכינה, כענין: ורוח גדולה וחזק מפרק הרים משבר סלעים לפני י"י לא ברוח י"י (מלכים א' י"ט:א), וחרדו העם במחנה במקום תחנונם (שמות י"ט:ט"ז), ומשה חזק לבם והוציאם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר (שמות י"ט:ט"ז). ובהיותם שם בתחתית ההר מצפים, ירד השם על ההר באש (שמות י"ט:י"ח), ויעל עשנו עד לב השמים חשך ענן וערפל (דברים ד' י"א), וחדד ההר עצמו ונזדעזע (שמות י"ט:י"ח) כאשר יעשו ברעש הנקרא זלזלה או יותר מיכן. וכן כתוב: ההרים רקדו כאלים גבעות כבני צאן (תהלים קי"ד:ד'), ואיננו משל, כאשר איננו משל: הים ראה וינס הירדן יסב לאחור (תהלים קי"ד:ג'), ונתחזק קול השופר מאד (שמות י"ט:י"ט). אז ראו העם וינעו לאחור ועמדו מרחוק יותר מן הגבול, ואז אמרו אליו כלם שלא ידבר עמם אלהים כלל פן ימותו, כי במראה נהפכו ציריהם עליהם ולא עצרו כח, ואם ישמעו הדבור ימותו. ומשה חזקם ואמר להם: אל תיראו (שמות כ' ט"ז), ושמעו אליו ועמדו מרחוק במעמדם (שמות כ' י"ז), כי לא רצו בכל דבריו להתקרב אל הגבול, ומשה נגש אל הערפל (שמות כ' י"ז), לא בא בתוכו, ואז דבר אלהים עשרת הדברות.

ואחר הדברות לא הזכיר כאן מה שאמרו הזקנים למשה, כי רצה לבאר כסדר המצות והמשפטים, אבל במשנה תורה הזכיר משה כי אחרי הדברות קרבו אליו כל ראשי שבטיהם וזקניהם ואמרו לו אם יוספים אנחנו לשמוע את קול י"י אלהינו עוד ומתנו (דברים ה' י"ט-כ"א), כי שערנו בנפשותינו שלא נוכל לסבול עוד משא דבר י"י אלהים, כי חשבו שירצה האלהים לדבר אליהם כל המצות. ולכך אמרו: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר י"י אלהינו ואת תדבר אלינו ושמענו ועשינו (דברים ה' כ"ג), והקב"ה הודה לדבריהם ואמר: הטיבו כל אשר דברו (דברים ה' כ"ד), כי בן היה החפץ לפניו שלא ישמיעם רק עשרת הדברות, והיראה ישרה לפניו

Ramban Dvarim 5:25

והענין כאשר פירשתי שם (רמב"ן שמות כ' י"ד) כי הם היו חושבים שירצה להשמיעם כל התורה, והרצון היה לפניו להשמיעם עשרת הדברות בלבד כאשר בקשו. ודע כי עתה בקשו משה שלא ישמעו קול השם הנכבד לא ביום הזה ולא בדור מן הדורות לעולם, דלאו כל שעתא ושעתא מתרחיש ניסא, ואינם חפצים במעמד כזה, אבל יאמינו בנביאים ויעשו כל רצון השם על פיהם. וכן יאמר להם משה: נביא מקרבך מאחריך כמוני יקים לך י"י אלהיך אליו תשמעון ככל אשר שאלת מעם י"י אלהיך בחורב וגו' (דברים י"ח:ט"ו-ט"ז), הפרשה היא. אם כן השאלה הזאת לדורות היתה.

Second Luchot

Dvarim 10

- (א) {רביעי'} {פ} בעת ההוא אמר יְהוָה אלי פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לוּחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁימִים וְעֹלָה אֵלַי הִקְרָה וְעָשִׂיתָ לָךְ אָרוֹן עֹץ:
 (ב) וְאָכַתְבָּ עַל־הַלּוּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלּוּחֹת הָרִאשִׁימִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשָׁמַתָּם בָּאָרוֹן:
 (ג) וְאָעַשׂ אָרוֹן עֹצֵי שִׁטִּים וְאֶפְסָל שְׁנֵי־לּוּחֹת אֲבָנִים כְּרָאשִׁימִים וְאָעַל הַקְּרָה וְשְׁנֵי הַלּוּחֹת בְּיָדַי:
 (ד) וַיִּכְתֹּב עַל־הַלּוּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקֶּהֱל וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֵלַי:
 (ה) וְאָפִן וְאָרַד מִן־הַהָר וְאָשַׁם אֶת־הַלּוּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִיו שָׁם כְּאֲשֶׁר צֻוֵּי יְהוָה:

- (1) At that time Hashem said to me, "Chisel two stone tablets like the first ones, and come up to Me on the mountain and make a wooden ark.
 (2) I shall write on the tablets the words that were on the first tablets that you smashed, and you shall place them in the ark."
 (3) I made an ark of acacia wood and chiseled two stone tablets like the first ones, and I went up the mountain with the two tablets in my hand.
 (4) He wrote on the tablets, like the first writing, the ten statements that Hashem spoke to you on the mountain from the midst of the fire on the day of the assembly, and Hashem gave them to me.
 (5) I turned and descended from the mountain and placed the tablets in the ark that I had made, and they remained there, as Hashem had commanded me.

Shemot 34

- (א) {חמישי'} {פ} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לּוּחֹת אֲבָנִים כְּרָאשִׁימִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלּוּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלּוּחֹת הָרִאשִׁימִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:
 (ב) וַיְהִי נִכּוֹן לִבְקֹר וְעֹלִיתָ בִּבְקֹר אֶל־הָרִי סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר:
 (ג) וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יֶרֶא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל־יֶרְעוֹ אֶל־מִוֹל הַהָר הַהוּא:
 (ד) וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לּוּחֹת אֲבָנִים כְּרָאשִׁימִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בִּבְקֹר וַיַּעַל אֶל־הָרִי סִינִי כְּאֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לּוּחֹת אֲבָנִים:
 (ה) וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְּיָצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
 (ו) וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת:
 (ז) נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נָשָׂא עֵוֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶדָן עֵוֹן אָבוֹת עַל־בְּנֵי וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רִבְעִים:
 (ח) וַיִּמָּהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ:
 (ט) וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָיִי יִלְךְ־נָא אֲדֹנָיִי בְּקִרְבְּנוֹ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֵרֶךְ הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
 (י) {ששי'} וַיֹּאמֶר ה' אֵלֶיךָ אֲנִי־כֹהֵן בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמָּךְ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָהּ בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:
 ... [avodah zara, bechor, holidays, shabbat..]
 (כז) {שביעי'} {פ} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אֶתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל:

(כח) וַיְהִי־שָׁם עַם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וַיָּמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:
 (כט) וַיְהִי בְרֹדֶת מִשָּׁה מִהָר סִינִי וַשֹּׁנִי לַחֹת הַעֲדָת בִּיד־מִשָּׁה בְרֹדֶתוֹ מִן־הָהָר וּמִשָּׁה לֹא־יָדָע כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ:
 (ל) וַיֵּרָא אֵהָרָן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשָּׁה וְהָיָה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהִים:
 (לא) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מִשָּׁה וַיִּשָּׁבּוּ אֵלָיו אֵהָרָן וְכָל־הַנְּשֻׁאִים בַּעֲדָהּ וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֲלֵהֶם:
 (לב) וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׁוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּאוּם אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סִינִי:
 (לג) {מִפְּטִיר} וַיִּבֶל מִשָּׁה אֶתֶּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מָסוּחַ:

Rashi 34: 3

ואיש לא יעלה עמך – הראשונות, על ידי שהיו בתשואות וקולות וקהילה, שלטה בהן עין רעה. אין לך יפה מן הצניעות.
 AND NO MAN SHALL ASCEND WITH YOU – Because the first [tablets] were [given] amid roars and shouts and an assembly, the "evil eye" had power over them. There is nothing finer than modesty! (Tanchuma Ki Tisa 3:9:31).

Melachim 1 19

וַיָּקָם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכֹחוֹ הָאֲכִילָה הֵיכֵא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הָר הָאֱלֹהִים חֲרֹב:
 (ט) וַיָּבֹא־שָׁם אֶל־הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם וְהָיָה דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מִה־לֶּךָ פֹּה אֵלֶיךָ:
 (י) וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צִבְאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֹב וְאַחֲרַי אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:
 (יא) וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמְדָת בְּהַר לְפָנַי יְהוָה וְהָיָה עֲבֹר וְרוּחַ גְּדוּלָּה וְסִזְק מִפְּרִקְךָ הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלָעִים לְפָנַי יְהוָה לֹא בְרוּחַ וְהָיָה וְאַחֲרַי הָרִים רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה:
 (יב) וְאַחֲרַי הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחֲרַי הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דִּקְהָה:
 (יג) וַיְהִי כַשֵּׁמֶעַ אֵלֶיךָ וַיֵּלֶט פָּנָיו בְּאֶדְרֵתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וְהָיָה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מִה־לֶּךָ פֹּה אֵלֶיךָ:

(8) And he arose, and ate and drank, and he went with the strength of that meal forty days and forty nights to Horeb, the mountain of God.
 (9) And he came there to a cave and lodged there; and, behold, the word of Hashem came to him, and He said to him, "What are you doing here, Elijah?"
 (10) And he said, "I have been very jealous for Hashem, the God of hosts, for the Children of Israel have forsaken Your covenant, thrown down Your altars, and slain Your prophets with the sword; and I alone have remained; and they seek my life, to take it away."
 (11) And He said, "Go forth, and stand upon the mountain before Hashem." And, behold, Hashem passed by, and a great and strong wind tearing mountains and breaking rocks before Hashem; but Hashem was not in the wind; and after the wind an earthquake; but Hashem was not in the earthquake;
 (12) and after the earthquake a fire; but Hashem was not in the fire; and after the fire a still small voice.
 (13) And it was so, when Elijah heard it, that he wrapped his face in his mantle, and he went out and stood at the entrance of the cave. And, behold, a voice came to him, and said, "What are you doing here, Elijah?"

Likewise for Mishkan

Ramban Shemot 25:1

וְהָיָה עֵקֶר הַחִפֵּץ בַּמִּשְׁכָּן הוּא מְקוֹם מְנוּחַת הַשְּׂכִינָה שֶׁהוּא הָאָרוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (שמות כ"ה:כ"ב) "וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שֵׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת" ... וְסוּד הַמִּשְׁכָּן הוּא, שִׁיְהִי הַכְּבוֹד אֲשֶׁר שָׁכַן עַל הַר סִינַי שׁוֹכֵן עָלָיו בְּנוֹסְתָּר, וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם (שמות כ"ד:ט"ז) "וַיִּשְׁכֵּן כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי", וְכִתִּיב (דברים ה כא) "הֵן הָרָאנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת גְּדֻלּוֹ", כֵּן כְּתוּב בַּמִּשְׁכָּן "וַיִּכְבֹּד ה' מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ':ל"ד). וְהִזְכִּיר בַּמִּשְׁכָּן שְׁנֵי פְעָמִים "וַיִּכְבֹּד ה' מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן", כִּנְגֵד "אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת גְּדֻלּוֹ"; וְהִיָּה בַּמִּשְׁכָּן תָּמִיד עִם יִשְׂרָאֵל הַכְּבוֹד שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם בְּהַר סִינַי. וְבָבֵא מִנְשָׁה (שמות ל"ד:ל"ד) הִיָּה אֵלָיו הַדְּבִיר אֲשֶׁר נִדְּבַר לוֹ בְּהַר סִינַי. וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר בְּמַתָּן תּוֹרָה (דברים ד לו) "מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָךְ אֶת קוֹל לְיִסְרָךְ וְעַל הָאָרֶץ הָרָאָךְ אֶת אִשׁוֹ הַגְּדוּלָּה", כֵּן בַּמִּשְׁכָּן כְּתִיב (במדבר ז פט) "וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו":

Rambam Mishneh Torah, Yesodei HaTorah 2

הלכה א

האל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבו וליראה ממנו, שנאמר: ואהבת את ה' אלהיך ונאמר: את ה' אלהיך תירא.

הלכה ב

והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו?

בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול, כמו שאמר דוד: צמאה נפשי לאלהים לאל חי וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה, עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות, כמו שאמר דוד: כי אראה שמך מעשה אצבעותיך, מה אנוש כי תזכרנו ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבון העולמים כדי שיהיו פתח למבין לאהוב את השם. כמו שאמרו חכמים בענין אהבה שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם.

Rambam Mishneh Torah Beit haBechirah 7

מִצְוַת עֲשֵׂה לִירְאָה מִן הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר "וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ" (ויקרא יט, ל; ויקרא כו, ב). וְלֹא מִן הַמִּקְדָּשׁ אֲתָה יִירָא, אֲלֵא מִמִּי שֶׁצִּוָּה עַל יִרְאָתוֹ

וְאִיזוֹ הִיא יִרְאָתוֹ? שֶׁלֹּא יִכְנס אָדָם לְהַר הַבַּיִת בְּמַקְלוֹ, אוּ בְּמַנְעֵל שֶׁבְּרִגְלָיו, אוּ בְּאַפְנִדְתּוֹ, אוּ בְּאַבְקַי שֶׁעַל רִגְלָיו, אוּ בְּמַעוֹת הַצְּרוּרִין לוֹ בְּסֻדֵּינוּ. וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר, שֶׁאִסּוּר לוֹ לִרְקַב בְּכָל הַר הַבַּיִת; אֲלֵא אִם נִזְדַּמֵּן לוֹ רֶקֶ, מִבְּלִיעוֹ בְּכִסּוּתוֹ. וְלֹא יַעֲשֶׂה הַר הַבַּיִת דֶּרֶךְ שֶׁיִּכְנס מִפֶּתַח זֶה וַיֵּצֵא בְּפֶתַח שֶׁכִּנְגְּדָהּ, כְּדִי לִקְצֹר הַדֶּרֶךְ; אֲלֵא יִקִּיפוּ מִבְּחוּץ. וְלֹא יִכְנס לוֹ אֲלֵא לְדֶבֶר מִצְוָה.

There is a positive commandment to hold the [Temple](#) in awe,¹ as [Leviticus](#) 19:30 states: "And you shall revere my Sanctuary."² Nevertheless, it is not the physical building of the Temple which must be held in awe, but rather, He who commanded that it be revered.³

How is reverence for it manifest? A person should not enter the Temple Mount holding a staff,⁴ or with sandals on his feet,⁵ or wearing only underwear,⁶ with dust on his feet, or with money wrapped in his kerchief.⁷ It is superfluous to say that it is forbidden to spit on the entire Temple Mount.⁸ If one must spit, he should let it be absorbed in his clothing.⁹ One should not take a shortcut through the Temple Mount, by entering from one gate, and

leaving from the opposite one, in order to shorten the way.¹⁰ Rather, one should walk around from the outside, entering only for the purpose of a mitzvah.¹¹
(translation: chabad.org)

Tehillim 2

(יא) עֲבֹדוּ אֶת יְיָ הַנֹּה בִּירְאָה וְגִילּוֹ בְּרַעְדָּה.

Serve Hashem with fear, and rejoice with trembling.

Appendix

Artistic Depictions

The Ten Commandments, movie

El Greco, 1570

Emily Amrousi, The Parasha

Devash Jr.